

Gange, Sagen har været fremme her i Thinget, har anbefalet en Indskrænkning af Lovforslaget til Butifernes Lufning. Det er heller ikke ubekendt, at der i Udvalget har været Enighed om, hvorledes et saadant Lovforslag skulde komme til at se ud, men jeg antager, at det væsentlig er Hensynet til den ærede Forslagsstiller, som har gjort, at dette Forslag ikke hidtil er kommet ind i Thinget, men man vil dog vel ikke særlig af Hensyn til et Medlem, der har et Slags Privilegium paa dette Lovforslag, kunne lade Lovforslaget staa i det Gvindelige uafgjort. Efter at Bevægelsen her i Kjøbenhavn og blandt de Handelende paa Landet nu har naaet et vist Omfang og er blevet stærkere, har Justitsministeren derfor, uden at han i saa Henseende har behovet at spørge det ærede Medlem om Tilladelse, selv optaget denne Sag paa en Maade, som jeg synes er god, og som jeg ganske bifalder. Jeg maa derfor tilraade det ærede Thing at behandle dette Lovforslag uden Hensyn til de andre Spørgsmaal, som det ingenlunde er min Mening, at man skal vise fra sig, men som i og for sig indeholde saa mange Bansteligheder, at man ikke kan vente hele Spørgsmaalet løst i en Hastighed, medens der kan være al Anledning til snart at blive færdig med et lille Lovforslag som det, Ministeren har fremsat. Den høitærede Minister har havt Blik for, at saa snart man kom ind paa Undtagelsesbestemmelser med Hensyn til Lufningen om Søndagen, var man inde paa en meget vanskelig Vej. Der har under alle de andre Forhandlinger været Spørgsmaal om at give Frihed med Hensyn til Salget af Frugt og Cigarer; Barbererne have været inde i Lovforslaget og ude igen. Alt det har den høitærede Justitsminister undgaaet, og jeg tror, det vilde være rigtigst, om man lod det Utsammen blive udenfor. Der er saa meget forskellige Meninger om de Ting, og det vil kunne berede Lovforslaget Bansteligheder. Derimod skjønner jeg ikke, der kan være Noget i Veien for, at man optager en Bestemmelse fra det Lovforslag, der er indbragt ved privat Initiativ, og som gaar ud paa, at paa Søndagene for Jul og for Nytaar skal Lufning ikke finde Sted efter Kl. 4. Jeg kan ikke tro Andet, end at det er Dage, der have en saa stor Betydning for de Handelende, at man dog skulde tro, de maatte være saa temmelig enige om, at det var hensigtsmæssigt at disse Dage stod dem aabne til den extraordinære Handel, som da finder Sted. Muligvis er der kommen Udtalelser som gaa i modfat Retning, hvad jeg ikke har bemærket, og saa kan jeg forstaa, at den høitærede Minister ikke har optaget disse

Dage. Heller ikke skjønner jeg, at der kunde være Noget i Veien for, eller at det skulde berede dette Lovforslag Bansteligheder, at optage en Bestemmelse om, saaledes som der staar i det private Lovforslags § 6, at Grundlovsdagen med Hensyn til det Spørgsmaal, der foreligger her, skal betragtes lig med en almindelig Søndag. De to Endringer mener jeg ikke vilde være af saa indgribende Natur, at de skulde berede Lovforslaget nogen Banstelighed; men i alle Tilfælde kan jeg anbefale Lovforslaget og ønske det fremmet, selv om der slet ikke stete nogen Endring i det.

S. Jensen: Jeg skal slet ikke komme ind paa en Gjentagelse af de mange forskellige almindelige Bemærkninger, som bleve gjorte ved Sagens Behandling i foregaaende Samlinger i dette Thing, men der er et eller to Punkter, som ved disse foregaaende Forhandlinger aldrig ere blevne berorte, og de ere det kirkelige Spørgsmaal og det kirkeretlige Spørgsmaal. Jeg haaber, at baade den høitærede Minister og Thingets Medlemmer ville give mig Ret i, at naar Talen er om at gjøre Søndagen til en Hviledag, saa kan man ikke, skøndt det hidtil er sket, hvilket er meget besynderligt, ganske udelukke Hensynet til det kirkelige og det kirkeretlige Spørgsmaal. Jeg har stadig, naar Sagen har været til Behandling i de andre Samlinger, ventet paa, at det Synspunkt skulde blive gjort gjældende fra andre Medlemmers Side, men da det ikke er sket, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i denne Anledning, dog vil jeg paa Forhaand gjøre opmærksom paa, at de Bemærkninger, jeg fremkommer med, om disse Punkter, udtrykke egentlig ikke mit eget Standpunkt, men jeg forholder mig refererende lige overfor de Standpunkter, som baade fra kirkelig og kirkeretlig Side ere blevne gjort gjældende og som kunne have Betydning med Hensyn til denne Sag. Hvad det rent kirkelige angaar, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der er mange kirkelige Menninger her i Landet, der betragte det som en meget stor Synd, at der bliver arbejdet om Søndagen. Dette er navnlig Tilfældet med en kirkelig Retning, som tæller en Mængde Medlemmer her i Danmark, og som for Dieblisset især har en betydelig Indflydelse, nemlig den saakaldte indre Missions Retning. Det er afgjort, at de fleste af de Vægsfolk og en stor Del af de Præster, som høre til denne Retning, betragte det som en saa stor Synd, at der bliver arbejdet om Søndagen, at de endogsaa mene, at den, der gjør sig skyldig i denne Synd, kan slet ikke blive frelst. Enhver, som er kjendt med denne